

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0064

Unijna tablica wyników wymiaru sprawiedliwości

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lutego 2014 r. na temat unijnej tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości – spraw z zakresu prawa cywilnego i administracyjnego w państwach członkowskich (2013/2117(INI))

(2017/C 093/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 marca 2013 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Unijna tablica wyników wymiaru sprawiedliwości – Narzędzie wspierania skutecznego wymiaru sprawiedliwości i wzrostu gospodarczego” (COM(2013)0160),
 - uwzględniając sprawozdania oceniające europejskie systemy wymiaru sprawiedliwości opracowywane co dwa lata przez Europejską Komisję ds. Skuteczności Wymiaru Sprawiedliwości (CEPEJ) Rady Europy,
 - uwzględniając art. 48 i art. 119 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0442/2013),
- A. mając na uwadze opublikowaną przez Komisję unijną tablicę wyników wymiaru sprawiedliwości, tj. narzędzie porównawcze mające umożliwić ocenę skuteczności krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości, mającą na celu lepsze definiowanie strategii politycznych w dziedzinie sprawiedliwości, jak również fakt, że tablica ta obejmuje parametry wymiarów sprawiedliwości przyczyniające się do poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej i inwestowania w Unii;
- B. mając na uwadze, że unijna tablica wyników wymiaru sprawiedliwości pozwala na porównanie krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości za pomocą konkretnych wskaźników, jednak nie pozwala na sporządzenie ogólnego rankingu tych systemów;
- C. mając na uwadze, że tablica wyników wymiaru sprawiedliwości za rok 2013 dotyczy wyłącznie spraw z zakresu prawa cywilnego, handlowego i administracyjnego;
- D. mając na uwadze, że zaletą niewiążącej analizy porównawczej jest wskazanie, gdzie nastąpiła poprawa, a gdzie regres oraz dążenie do wymiany najlepszych praktyk w całej Unii bez ingerowania w niezależność krajowych systemów prawnych i sądowniczych;
1. z wielkim zainteresowaniem przyjmuje do wiadomości opublikowanie unijnej tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości; wzywa Komisję do rozwinięcia tego narzędzia zgodnie z Traktatami i po konsultacjach z państwami członkowskimi, mając jednocześnie na uwadze konieczność uniknięcia niepotrzebnego powielania pracy wykonywanej przez inne organy;
 2. popiera cel, jakim jest wymiana najlepszych praktyk mająca zapewnić skuteczny i niezależny wymiar sprawiedliwości, który może przyczynić się do wzrostu gospodarczego w Europie i zwiększenia konkurencyjności; podkreśla, że skuteczny i godny zaufania wymiar sprawiedliwości zachęca przedsiębiorstwa do rozwoju i inwestycji na poziomie krajowym i transgranicznym;
 3. podkreśla, jak ważne jest określenie punktów odniesienia w dziedzinie sądownictwa dla wzajemnego zaufania w wymiarze transgranicznym, dla skutecznej współpracy między instytucjami wymiaru sprawiedliwości oraz dla stworzenia wspólnego obszaru sądowego i europejskiej kultury sądowniczej;
 4. uważa, że każde porównanie krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości, szczególnie w stosunku do ich wcześniejszej postaci, musi opierać się na obiektywnych kryteriach oraz na dowodach, które są obiektywnie gromadzone, porównywane i analizowane; zwraca uwagę na znaczenie oceny funkcjonowania systemów wymiaru sprawiedliwości jako całości bez oddzielania ich od społecznej, historycznej i gospodarczej sytuacji państw członkowskich lub od tradycji konstytucyjnych, z których się wywodzą; podkreśla znaczenie bezstronnego traktowania państw członkowskich przy jednoczesnym zapewnieniu przy ocenie systemów wymiaru sprawiedliwości równości traktowania wszystkich państw członkowskich;
 5. zwraca się do Komisji, aby wcześniej omówiła planowaną metodę z państwami członkowskimi przy zachowaniu przejrzystości;
 6. zaznacza, że punkty odniesienia należy określić, zanim będą gromadzone informacje o krajowych systemach wymiaru sprawiedliwości, aby opracować wspólny sposób pojmowania metodologii i wskaźników;

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

7. docenia starania Komisji, by dostarczać wymiernych danych; jednak uważa, że niektóre cele, takie jak jakość i bezstronność wymiaru sprawiedliwości, jest bardzo trudno obiektywnie zmierzyć;
 8. zauważa, że skuteczności wymiaru sprawiedliwości nie da się zmierzyć wyłącznie na podstawie parametrów statystycznych, lecz należy uwzględnić również specyficzne warunki strukturalne i różne tradycje społeczne w państwach członkowskich; apeluje w związku z tym do Komisji, aby, gromadząc dane i ustalając wartości odniesienia, w przyszłości uwzględniała w większym stopniu różnice między krajowymi systemami wymiaru sprawiedliwości;
 9. wzywa Komisję, aby w dziedzinie prawa spółek w równym stopniu uwzględniła system monistyczny i dualistyczny;
 10. apeluje do państw członkowskich, aby dokładnie przeanalizowały tablicę wyników wymiaru sprawiedliwości za rok 2013 i ustaliły, czy należy wyciągnąć z niej jakieś konsekwencje w kwestii organizacji i postępów poczynionych przez ich odnośne systemy sądownictwa cywilnego, handlowego i administracyjnego;
 11. zachęca państwa członkowskie do gromadzenia odpowiednich danych dotyczących kwestii takich jak koszt postępowania, sprawy wymagające mediacji i procedury egzekucyjne; ubolewa nad tym, że część państw członkowskich nie dostarczyła danych dotyczących niektórych kategorii tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości; uważa jednak, że Komisja powinna była wprowadzić rozróżnienie na przypadki, w których dane nie były dostępne, oraz przypadki, w których wskaźniki były nieodpowiednie lub nie miały zastosowania do poszczególnych państw członkowskich;
 12. apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby sprzyjały wzajemnemu porozumieniu i współpracy między krajowymi systemami sądowniczymi, m.in. za pośrednictwem sieci sędziów kontaktowych;
 13. wzywa do przywiązywania większej uwagi do programów szkoleniowych dla sędziów, pracowników sądów i innych prawników praktyków, w szczególności w dziedzinie prawa europejskiego i prawa porównawczego; podkreśla, że jednym z zasadniczych elementów studiów prawniczych muszą być szkolenia językowe;
 14. jest zainteresowany otrzymywaniem danych dotyczących spraw transgranicznych, które często są bardziej złożone niż sprawy czysto krajowe i pokazują przeszkody, jakie napotykać obywatele UE, korzystając ze swoich praw wynikających z jednolitego rynku UE, szczególnie w stosowaniu prawa UE;
 15. zwraca uwagę na znaczenie alternatywnych metod rozwiązywania sporów dla odciążenia systemów sądowniczych i obniżenia kosztów ponoszonych przez wszystkie zainteresowane strony;
 16. zwraca się do Komisji, aby w kolejnej tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości uwzględniła transgraniczne procedury mediacji; zachęca państwa członkowskie, aby aktywnie promowały procedury mediacji, zwłaszcza w odniesieniu do spraw handlowych i rodzinnych regulowanych na szczeblu UE (jak w przypadku rozporządzenia Rzym III i Bruksela II);
 17. podkreśla, że między państwami członkowskimi istnieją znaczne różnice w rozwoju systemów ICT; zaznacza, że korzystanie z nowych technologii może skutecznie przyczynić się do zmniejszenia kosztów i przyspieszenia procedur sądowych, zwłaszcza poprzez stosowanie aplikacji komputerowych oraz komputerowych systemów zarządzania sprawami i komputerowych narzędzi komunikacyjnych;
 18. zaznacza, że procedury rozpatrywania drobnych roszczeń i roszczeń bezspornych można przeprowadzać szybciej z użyciem narzędzi ICT;
 19. podkreśla rolę CEPEJ w gromadzeniu i przedstawianiu odnośnych danych zarówno na szczeblu krajowym, jak i regionalnym; uważa, że instytucje UE powinny dążyć do współpracy z CEPEJ, ponieważ stanowi ona doskonałą podstawę wymiany najlepszych praktyk i ponieważ należy unikać powielania pracy;
 20. przypomina o wiodącej roli Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych i portalu „e-sprawiedliwość” w ułatwianiu obywatelom UE dostępu do wiedzy o europejskim i krajowym prawie cywilnym i handlowym;
 21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i państwom członkowskim.
-